

**Výroční zpráva Ministerstva zdravotnictví
o činnosti v oblasti poskytování informací ve smyslu § 18
zákona č. 106/1999 Sb.,
o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,
za rok 2022**

Ministerstvo zdravotnictví je ústředním orgánem státní správy na úseku zdravotní péče a ochrany veřejného zdraví. Je také ústředním orgánem státní správy pro zdravotní péči a ochranu veřejného zdraví, zdravotnickou vědeckovýzkumnou činnost, zacházení s návykovými látkami, přípravky, prekursory a pomocnými látkami. Dále pro vyhledávání, ochranu a využívání přírodních léčivých zdrojů, přírodních léčebných lázní a zdrojů přírodních minerálních vod.

Ve smyslu ustanovení § 2 z. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) je vůči veřejnosti povinným subjektem.

V souladu s § 18 z. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím tímto Ministerstvo zdravotnictví zveřejňuje výroční zprávu za rok 2022 o své činnosti v oblasti poskytování informací.

1. Počet podaných žádostí o informace, odložené žádosti a vydaná rozhodnutí

Celkový počet podaných žádostí o informace v roce 2022 byl **505** – tyto byly vyřízeny následovně:

▪ Počet žádostí vyřízených poskytnutím informací	417 ¹
▪ Počet odložených žádostí o informace	35
▪ Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace	48 (z toho 35 vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti v plném rozsahu a 13 vydaných rozhodnutí o částečném odmítnutí)
▪ Ostatní	5

2. Počet odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti:

Celkový počet odvolání proti rozhodnutí MZ v roce 2022 bylo **14**, vyřízených následovně:

▪ K novému projednání vráceno	3
▪ Rozklad zamítnut	4
▪ Příkladáno poskytnout informace	1
▪ Dosud řízení neukončeno	6

¹ + dále - viz „ostatní“ (pozn. počet ukazuje skutečné poskytnutí informace, tj. nejsou zde uvedeny odložené žádosti, celková rozhodnutí o odmítnutí, neuhrazené výzvy k úhradě či nedoplněné žádosti na základě výzvy povinného subjektu)

3. Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí nebo částečném odmítnutí žádosti a přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními, a to včetně nákladů na své vlastní zaměstnance a nákladů na právní zastoupení:

- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. srpna 2022 č. j. 6 A 137/2020- 35
- Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. září 2022 č. j. 11 A 203/2021- 44

- viz příloha

4. Výčet poskytnutých výhradních licencí včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí výhradní licence: 0

5. Počet stížností podaných podle ustanovení § 16a zákona o svobodném přístupu k informacím, důvody podání stížností a stručný popis způsobu vyřízení stížností:

Celkem bylo podáno **56** stížností.

Níže přikládáme bližší informace k typu stížností a jejich vyřízení:

▪ Stížnost na předepsanou úhradu	2	<i>postup MZ byl potvrzen</i>
▪ Stížnost na nečinnost MZ	9	<i>poskytnuta odpověď</i>
▪ Stížnost na postup povinného subjektu	45	<i>v 10 případech žádost vyřízena v rámci autoremedury vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti;
ve 12 případech žádost vyřízena v rámci autoremedury poskytnutím vyžádané informace
ve 16 případech nadřízený orgán potvrdil postup MZ
ve 2 případech byla stížnost posouzena jako nedůvodná či neoprávněná (předčasná)
ve 3 případech byla stížnost posouzena jako rozklad proti rozhodnutí prvostupňového orgánu
v 2 případech je žádost zatím nedořešena</i>

6. Další informace vztahující se k uplatňování zákona o svobodném přístupu k informacím

V roce 2022 bylo v souladu s § 17 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím **přistoupeno k předepsání úhrady** celkem u **17** žádostí (v celkové výši 168 712,- Kč), pouze ve 4 případech byla požadovaná částka uhrazena (celková výše úhrady 41 415,- Kč).

V Praze dne 13. února 2023

Mgr. Daniela Kobilková
ředitelka odboru Kancelář ministra
podepsáno elektronicky

Příloha (1) – dle textu

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. srpna 2022 č. j. 6 A 137/2020- 35

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. srpna 2022 č. j. 6 A 137/2020-35, kterým byla zamítnuta žaloba paní XY ve věci rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 20. 12. 2020, č. j. MZDR 55613/2020-3/PRO, kterým byl zamítnut rozklad proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 24. 11. 2020, č. j. MZDR 46776/2020-4/MIN/KAN, o odmítnutí žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Žádostí ze dne 11.11.2020 žalobkyně požadovala poskytnutí dokumentu z konkrétního správního spisu vedeného žalovaným pod č.j. MZDR 9510/2020-1/MIN/KAN.

Z obsahu správního spisu Městský soud v Praze (dále jen „soud“) zjistil, že posuzované žádosti předcházela jiná žádost žalobkyně ze dne 11. 9. 2020 (dále jen „předchozí žádost“) o poskytnutí tří dokumentů vedených žalovaným pod č.j. MZDR 9510/2020-1/MIN/KAN, č.j. MZDR 9510/2020-2/MIN/KAN a č.j. MZDR 9510/2020-3/MIN/KAN (tedy i dokumentu vyžádaného v žádosti ze dne 11. 11. 2020). Předchozí žádost žalovaný odmítl rozhodnutím ze dne 25. 9. 2020 dle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím z důvodu, že předchozí žádost posoudil jako žádost o zpřístupnění správního spisu, přičemž žalobkyně nesplňuje podmínky ust. § 38 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) o nahlížení do spisu, neboť není účastníkem správního řízení. Žalovaný přitom konstatoval, že „žadatel sice nepožadoval výslovně kopii celého spisu, resp. žádal o poskytnutí kopií tří dokumentů, které v žádosti označil číslem jednacím“, ale ve skutečnosti „se jedná o žádost o seznámení se s obsahem celého správního spisu“. Uzavřel, že specialitu správního řádu a závěry ustálené judikatury nelze obcházet tím, že bude žalobkyní požadován spis výčtem jeho jednotlivých součástí.

V prvostupňovém rozhodnutí je k postupu uvedeno, že situace je z hlediska existence nároku na jeho poskytnutí zcela totožná se situací, kdy žalobkyně požadovala dokumenty tři.

Žalovaný sdělil, že nepochybuje, že žalobkyně evidentně fakticky požaduje nahlédnout do spisu, resp. seznámit se s jeho obsahem cestou zákona o svobodném přístupu k informacím, byť (alespoň v tuto chvíli) se její žádost týká toliko jednoho dokumentu. I s přihlédnutím k předešlému postupu má žalovaný za zcela zjevné, že žalobkyně se znovu snaží obcházet specialitu správního řádu ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím, tentokrát vymezením předmětu žádosti v podobě poskytnutí pouze jedné z dříve požadovaných listin. Dále je v napadeném rozhodnutí vysvětlen speciální vztah ust. § 38 odst. 2 správního řádu k ustanovením zákona o svobodném přístupu k informacím, je objasněno, že žalobkyně nesplňuje podmínky ust. § 38 odst. 2 správního řádu, je posouzeno, že v případě zpřístupnění předmětného spisu žalobkyni by došlo a priori ke zmaření účelu a smyslu právní úpravy nahlížení do spisu obsažené ve správním řádu. Závěrem je citována relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu.

Žalobkyně podala proti tomuto rozhodnutí rozklad, kde namítla, že prvostupňové rozhodnutí je založeno na nesprávném právním posouzení. Dle žalobkyně za žádost o nahlédnutí do spisu je třeba považovat až žádost o poskytnutí kopie celého správního spisu; v této souvislosti žalobkyně

odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ans 18/2012-23). Zdůraznila, že nežádala o nahlédnutí do spisu, ale pouze o zpřístupnění jediného dokumentu.

V napadeném rozhodnutí žalovaný potvrdil právní názor správního orgánu 1. stupně, že žádost žalobkyně je nutné z hlediska jejího obsahu a s ohledem na zjištěný skutkový stav posoudit jako žádost o nahlížení do spisu dle správního řádu.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasil. Vzhledem k podobnosti rozkladových a žalobních námitek měl za to, že námitky dostatečně vypořádal v napadeném rozhodnutí.

Soud považoval za nesporné, že žalobkyně nebyla účastníkem předmětného správního řízení a žádala v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí jediného dokumentu ze spisového materiálu.

Soud dále konstatoval, že poskytnutí kopie celého správního spisu sice judikatura postavila naroveň nahlížení do spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2012, č.j. 7 Ans 18/2012-23, kterým argumentuje žalobkyně v podané žalobě). Nutno podotknout, že oproti dřívější právní úpravě, z níž některé citované rozsudky žalobkyně vycházely, byl tento závěr vysloven již k aktuální úpravě nahlížení do správního spisu dle ust. § 38 správního řádu. Ten na rozdíl od dřívější úpravy výslovně stanoví, že nahlížení do spisu zahrnuje rovněž pořízení kopie spisu nebo jeho části.

Soud současně zmínil rozsudek Krajského soudu v Brně v jiné věci a závěry obsažené v rozsudku, které se plně uplatní na posuzovaný případ, neboť skutkový stav posuzované věci je obdobný.

Soud vyslovil, že žalovaný postupoval správně, pokud konstatoval možnost zjištění žalobkyní požadovaných informací pouze prostřednictvím institutu nahlížení do spisu dle ust. § 38 správního řádu. Žalovaný se nedopustil pochybení, když požadovaný dokument žalobkyni v režimu informačního zákona neposkytl, předmětnou žádost podle ust. § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s ust. § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl a odkázal ji na postup dle ust. § 38 správního řádu, prokáže-li právní zájem nebo jiný právní důvod. Ten žalobkyně ve své žádosti ze dne 11. 11. 2020 netvrdila, ani neprokazovala.

Městský soud v Praze tedy neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nezákonné; námitky žalobkyně tak nejsou důvodné. Z tohoto důvodu Městský soud v Praze žalobu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s.

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 6. září 2022 č. j. 11 A 203/2021- 44

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6. září 2022 č. j. 11 A 203/2021- 44, kterým byla zamítnuta žaloba pana XY ve věci rozhodnutí ministra zdravotnictví ze dne 25. 8. 2021, č. j. MZDR 30444/2021-3/PRO, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí žalovaného jako správního orgánu I. stupně ze dne 8. 7. 2021, č. j. MZDR 21990/2021-5/MIN/KAN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jehož zrušení se žalobce rovněž domáhal. Současně se žalobce domáhal toho, aby mu byly žalovaným poskytnuty všechny informace podle jeho žádosti ze dne 25. 5. 2021.

Ministerstvo zdravotnictví rozhodlo o částečném odmítnutí žádosti žalobce o informace ze dne 25. 5. 2021 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, kterou se žalobce domáhal informací v podobě všech informací o Národní strategii molekulárně-biologické surveillance SARS COV2 (COVID 19), všech informací, jak byly využity vzorky onemocnění SARS COV2 (COVID 19), a to ke genotypizační klasifikaci, všech informací o důvodech genotypizační klasifikace vzorků SARS COV2 (COVID 19) apod.

Ministerstvo zdravotnictví žalobci zaslalo pouze Národní strategii molekulárně – biologické surveillance SARS CoV2, ve zbytku uvedlo že danými informacemi či dokumenty nedisponuje, ani nemá povinnost jimi disponovat. Žalobce proti rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví brojil hlavně tím, že dokument mu zasláný nesplňuje podmínky podle zákona o spisové službě, a že ostatními dokumenty, které vyžádal, Ministerstvo zdravotnictví musí disponovat, jelikož Ministerstvo zdravotnictví zřídilo Centrální řídicí tým, který komplexně řeší problematiku boje proti onemocnění SARS COV 2, vydal Algoritmus testování metodou PCR u epidemiologicky významných kontaktů osoby s potvrzenou nákazou COVID-19, Management respiračních onemocnění v ambulancích všeobecných praktických lékařů v době pandemie onemocnění COVID-19 apod.

Městský soud v Praze nepřisvědčil argumentům žalobce. Pouze pro jistotu soud uvedl, že **důvody pro odmítnutí informace jsou jak zákonné, tak faktické, přičemž jedním z důvodů pro faktické odmítnutí žádosti o informace je neexistence požadované informace. Než však může správní orgán odmítnout žádost o informace s ohledem na neexistenci požadovaných informací, musí vyvinout jistou míru úsilí, aby požadované informace našel** (což v tomto konkrétním případě Ministerstvo zdravotnictví splnilo).

Soud se též ztotožnil s argumenty Ministerstva zdravotnictví, že není žádný zákonný důvod pro existenci informací, které žalobce požadoval. Soud přitom považoval v projednávaném případě za stěžejní, že **žalobce neuváděl žádné konkrétní tvrzení, např. odkaz na zákon nebo jiný právní předpis, který by Ministerstvu zdravotnictví ukládal požadovanými informacemi disponovat**, tj. který by prokazoval opak toho, co tvrdí správní orgány. **Tuto povinnost dle stanoviska soudu nelze dovodit toliko ze skutečnosti, že žalovaný je ústředním správním úřadem v oblasti ochrany veřejného zdraví, popř. z postavení žalovaného jako orgánu ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví.**

K námitce žalobce, že Ministerstvem zdravotnictví poskytnutá Národní strategie neobsahuje náležitosti dokumentu zpracovaného úředním postupem, na základě čehož dovozuje, že mu dokument poskytnut nebyl, soud uvedl, že tato námitka nebyla v rámci tohoto řízení případná,

neboť směřuje proti způsobu, jakým byly žalobci informace poskytnuty, nikoliv proti rozhodnutí o částečném odmítnutí informací, které soud v rámci tohoto řízení přezkoumává.

Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.